

Francisci patricij Episcopi Caietani oratoris serenissimi regis Ferdinadi ad Innocentium octauū pontificem Summū Oratio.

*N*on suꝝ nescius sanctissime ac beatissime pater: quale onus mihi incūbat: quale ūe prouinciam sustineā: Et plane video ingenij mei vires impares esse: atq; omni ex parte deficere. Quis enī tanta mētis acie p̄staret: tantaq; disciplināꝝ omnium vbertate polleret: qui se sibiūpsi satis esse polliceret ad dicendū: coram numine maiestatis tue. Et presertim in tam celebri clarissimorum viroꝝ consessu: tantaq; hominū expectatione: uel in theatro potius totius orbis terrarum. Accedit etiam ad hoc q̄ vices in presentia gerimus serenissimi atq; incliti regis Ferdinandi: cuius sapientiā: consilium: magnanimitatē: potentiam: omnis Italia admirat̄. Et extere quoq; gētes barbarezq; natiōes summopere verent̄. Eiq; modo iussu atq; imperio huc accessimus: ut ꝑcumbentes ante sanctissimos pedes tuos: Te: ut dei optimi: marini vicarium xp̄iane religionis antistitem: summū atq; vnicū Romane ecclesie pastoꝝem veneraremur: coleremus: atq; omni pietate adoraremur: Et eundem regem: imprimis: serenissimā coniugem: liberos proceres: regnum: vrbes: oppida: fortunaszq; omnes: celsitudini tue cōmendaremur: voueremus: dicaremuszq;: Preterea tibi summopere gratulemur pro hoc diuino munere tuo: ꝑfusum eius gaudiū efferentes: mirificamq; eius spem indicantes: quā iure optimo in hoc sacratissimo pontificatu tuo collocauerit. Nec tam multa: ⁊ tam preclara oīa quis explicare poterit: nisi adiutus fuerit a numine illo tuo prestantissimo: cuius vices geris: cuiusq; puidencia summus ꝑtuler destinatus. Constitutusq; es: ut scilicet is esses: qui deterrimis seditionibus diuturnisq; Italie bellis finem aliqui prescriberes. Et vniuerse xp̄iane reipub. optime consuleres. Et qui tu ipse pro ingētissima clementia tua: mirissimus: placidissimusq; mihi eris:

veniamq; dabis: Si quid inepte: aut minus decore: inter agē/
 dū effundere: Gratissimum tamen: optatissimumq; mihi erit
 tisset: vt hic Reuerendissimus dominus meus Archiepiscopus
 Capuanus: vel alius quispiā horū Illustrissimorū domi/
 norū: munus hoc dicendi suscepisset: qui prudentia: doctrina
 atq; eloquentia longe melius satisfecisset: Et Serenissimi Re/
 gis mētem clarius: lucidiusq; expressisset. Sed malo equidem
 parēdo habet videri: q̄ prudentior si min⁹ eorū dictis auscul/
 tauero: Subiitēs tamē me semp eorū Emēdatiōi paterneq; in/
 crepatiōi: Vt ne nimis multa p̄fitear reliquis omnib⁹ omis/
 sis dicaz Quā de te pater Sanctissime felicia: letaq; omnia spe/
 rare possit Ferdinādus Rex: Et omnes christiane religionis
 principes ac populi: Deīde subiitiā: q̄ leto animo: hilariq; vul/
 tu obsequiū: vtranzq; obedientiā Celsitudini tue prestare pol/
 liceat. Deinceps vero sermonem meum perstringam: ⁊ ad me/
 tas p̄currere properabo. ne nimia verborū prolixitate: mentem
 tuam: maximis in rebus occupatā: senio ac tedio afficiam. Si
 quis diuine pontifex recte considerare velit: ⁊ diligēter omnia
 animo et cogitatione metiri. Intellet p̄fecto mortaliū omni/
 um spem: irritā. vanam atq; inbecillam esse: nisi a deo rez om/
 nium conditor: artif. ce: architecto: motore proficiat. Proin/
 de cernim⁹ innocētes viros: ⁊ optimo diuino numini concilia/
 tos. semp bene sperare. Et iccirco e manifestis piculis sepe eua/
 dere. Et ad optatum exitum res nōnunq; profligatas: atq; af/
 flictas perducere. Nec quidē spes illa habetur: quam Simoni/
 des Liricus poeta: hominū Reginam esse dixit. Et grecorum
 nonnulli doctissimi viri: affectū omnium dulcissimum esse pu/
 tauerunt. Cuiusquidē sententię ad stipulatoz Bias Eriensis
 vnus e septē grecie sapiētibus fuisse dicitur: Quandoquidem
 communis spes inter probos homines: mutuā quandam beni/
 uolentiā conciliat. Arbitrantur siquidem tunc deum reb⁹ eor/
 rum consulere: ⁊ presenti auxilio optime cōspicere. Nō erit igit/
 tur admirandū veteres Academicos spem ipsam tot tātisq;

laudibus extulisse. Et eandē etiā inter mortales virtutes con-
 numerasse. Fulca enim diuino presidia multoz bonoz sepe
 numero potētissima causa esse cernit. Eiusmodi verba eo con-
 filio dixi: ut oēs intelligāt in numine maiestatis tue: spem per-
 ingentem collocandam esse. Elge ut a presagijs quibusdam or-
 diar. Quis nō intelligat felicissimū fidus per te nobis illuxis-
 se: Et quo xpiani omnes pacem: quietē: atq; ocium sperare pos-
 sint. Ardebat omnis Italia terra mariq; seuis simis ac diutur-
 nis bellis: nulle pacis conditioes afferebant. Que nō q̄piti-
 mū irritē infecteq; redderent. Armis omnia strepebant. Ciu-
 rates atq; opida intestina seditione laborabāt. Itinera ac vie
 oēs obsidebant. Pnesto aderāt latrones: sicarij: grassatores: et
 miseros quosq; viatores spoliabant: diripiebant: cedebāt: vul-
 nerabant: iugulabant: trucidabātq;. Aeminēq; reducere inco-
 lumēue ad pprias lares domesticosq; penates redire sinebāt.
 Quinctiā pyrrate pessimum hominū genus: vniuersum mare
 infestabant: mioparonibus: lembis: tremibus: atq; omni na-
 uigioz genere littora inuadebant. Pcedas agebant: pecora ab-
 igebant: captiuos abducebant: barbaroz more compedibus
 catenisq; vinctos remigio adigebant. Quo quidem seruitio
 nihil miserabilius dici aut excogitari potest. Mercaturam ve-
 ro optimum mortaliū cōmertium: omni ex parte prohibebant.
 Cōmeatus quoq; remq; oēm frumentariam adeo arcebant: ut
 admiranda penuriē: intolerabilisq; fames: vniuersam pene eu-
 ropam vsq; adeo peruaserit: ut cōplures inopes: 7 pueri: 7 mu-
 liercule ex inedia perierint. Addebat etiā his erūnis facinus
 deterrimū atq; omnino inerpabile. Intra pomeriū enī agrūq;
 effatū sacratissime vrbis Rome: que rerum omniū domina di-
 cta est: 7 vniuersi terrarū orbis imperium tenere meruit. Inte-
 stina bella: ciuilesq; pugne agebant. Tanta seuitia: tātaq; im-
 manitate: ut omnia humano sanguine redundarent. Nec tut⁹
 vlla ex parte accessus erat ad sacratissimas dei aras: diuozq;
 numinū templa latebant. Sacerdotes atq; antistites: et sacra

tissimi pceres punico galero insignes: septi armis: satellitib?
q? stipari: vit impias sacrilegasq? manus euadere poterat. Cō-
plura alia consulto p̄terito: aut quibus animus indignatus
pro: sus abhorret: ⁊ ingenuas auditorꝝ aures omni ex parte for-
midant. Dicendūq; profecto arbitro: omnia hec diuina prou-
dentia: que te nobis Antistite maximū destinauit: desedisse:
quieuisse: pacataq; a deo esse: ut aurea secula (si poetis auscul-
tare volumus) sperare possumus. Et iusticiā illaz: que ppter
hominū cedem terras reliquerat: ⁊ ad superos migrauerat: ad
nos aliquādo redituram. Quam primuz quidem celeste illud
tuum sidus emicuit: pacis cōditiones: vltro: citroq; date acce-
pteq; sunt. Italicus omnis furor cecidit. Intestine seditiones
quieuerunt. Libera sunt viatoribus itinera: latrones capti: fu-
gatiq; penas dederunt. Pirrate subductis nauigijs: mare libe-
rum nautis institoribusq; reliquerint. Annona ipsa ⁊ esculen-
ta: poculentaq; omnia sic abundanter affluunt: ut nō deuenta
vndiq; sed virgula quadam diuina (ut dicitur) e celo prola-
psa esse videant. Romane quoq; discordie sedate sunt. Princi-
pes maiestatis tue nutum obseruant: Et populus nullum obse-
quij munus detrectat: venisse Octauij cesaris tēpora oēs vul-
go exclamāt. In quibus oīa pacis: quietisq; bona affatim con-
fluebāt: his p̄sagijs diuinisq; monitis p̄currētibus. Quid ali-
ud dicere possumus: nisi prospera letaq; oīa sperāda esse: te du-
ce: te auctore: ⁊ vices saluatoris nr̄i xp̄i inter mortālē gerente.
Auger̄ preterea hoc celeste testimoniū: opinione virtutum tu-
arum: que quidē preconio omnīū: qui tecum aliqua consuetu-
dine versati sunt: diuine potius quā humane haberi possunt.
Nam prudentia: fortitudine: iusticia: grauitate: seueritate: ma-
gnanimitate: pietate: te reliquis oībus principibus preferūt.
Clementia aut te silem Julio cesari esse predicant: qui a deo cle-
mens: ⁊ humana respiciēs extitit: ut quasi pro numine quodā
coleretur. Quod quidem ut ostenderet Romana plebs: eidem
cōmune templū cum dea Clementie edificauerit. Sunt etiam

qui opinentur hanc virtutem preter ceteras omnes Cesari suffragatum esse: ut rerum imperio potiretur. Vereor tamen magnitudinem tuam coram ulterius laudare. Pater clementissime: ne adulator assentatorie potius esse videar quam laudator: ac testis verissimarum virtutum tuarum. Proinde alteram breviter attingam: ne multus in dicendi esse videar. In qua quidem propolitu fuerat: Ferdinandum regem inclitum: obsequium utraque obedientiam celsitudini tue polliceri. Neque hoc vlla ex parte ambigendum esse duco. Fovuit siquidem a teneris annis ex paterna disciplina: nihil esse quod magis regem commendet: et eum magis deo gratum conciliatumque faciet: quam si christiane religioni: eiusque summo pontifici: omni studio: omni que diligentia obsequatur. Dec enim vera pietas est et iusticie pars potissima. Quam quidem ex Sexti Imperici philosophi gravissimi opinione dicimus: Scientiam esse colendi dei. Vel ut Hermes Trimegistus theologus acutissimus ait: Focio summi dei habenda est. Que quidem ex omnibus animalibus soli homini contingit. Proinde qui deum ignorat: aut despicit is nomen: dignitateque hominis amittit: et cum beluis omnino censendus est. Homo enim ad dei contemplationem creatus est: quo et forma corporis indicat: et immortalis mens nostra declarat. Que divinum est capax semper meditatur: nunquam quiescit. Firmaverunt hanc regis Ferdinandi opinionem: illustrissimorum maiorum suorum exempla: qui semper christiane religioni dicatissimi extiterunt: et summis pontificibus obsequentes. Testis mihi sit omnis Italia: ut vetera: que innumerabilia essent omittam. Rex Alfonso Ferdinandi regis pater: omnium regum temporibus suis prestantissimus extitit. Et Alexandro macidoni: Pyrrho Dolosso: et qui buscumque aliis vetustissimis regibus virtute: et rerum gestarum gloria adequandus. Is cum cerneret Eugenium pontificem maximum Roma egressum: et per alienas vrbes quasi errabundum vagari. Et alia ex parte Campaniam: Umbriam: Flaminiam: Piceniamque agrorum vrbes omnes: partim ab ecclesia aperte dese-

cisse: p̄m̄ hostili ferro expugnatas esse. Prīmū quidē grauissimū indoluit. Deinde cū cerneret Romanā ecclesiā oībus p̄ncipibus: ducibus: p̄p̄s̄q; neglectui esse: celeri exercitu p̄tracto: ⁊ nō parua classe egit: ut Romanus p̄p̄s̄ timore parcitus Eugenū per legatos sūmis p̄cibus: magnis etiā pollicitationib; reuocaret. Et sic eundē ope: cōsilio: auxilioq; suo ap̄lice sedi restituit: cū magna oīm Italoz leticia: formidabāt nāq; ne Eugenius tātis iniurijs lacessitus: relicta Italia in transalpinā galliā trāsmitteret: actūq; oīno de re romana esset. His rebus peractis: Alfonso rex neutiq; per oclū quiescendū esse dixit. Sed celeri cursu: marino cū exercitu in agrū Picenū p̄tendit: ut in p̄uiso hosti cōgredere. Uex ille ut primū regis aduētū per exploratores cognouit: relicto Piceno agro ad proprias sedes remeauit. Et hoc pacto vrbes oēs ⁊ opida que in p̄ate hostiū erāt: cū p̄sidio auxilioq; destituta essent: ⁊ oī spe frustra rent: patim bello cōpulsā: partim autē veniā a rege impetratā: ad Ro. ecclesiā rediere. Quo quidē b̄nficio affecta: p̄tinas vires suos q̄ iaz ceciderāt recupauit: ⁊ indies magis magiq; aucta ē. Ferdināndus Ro. rex paterna terēs vestigia: Ro. eccle. semper paruit: partesq; eius tutat; est: ⁊ sūmis pontificibus vltro astitit. Nā Pauli p̄tificis maximī exercitū: cōtumaces iniurias vlciscētī: mille circiter delectos equites: ⁊ peditos cōplurimos in Umbriā misit. Qua quidē manu adiutus: hostē p̄rogauit: celeriq; victoria potit; est. Quis tñ tacitus p̄terire p̄t: que Sirto p̄decessori tuo p̄stiterit: q̄ forti a iō sūmoq; potentia nō dubitauerit ecclesie p̄tes suscipere: eiusq; dignitati cōsulere. Quibus in rebus maxie emicuit virtus ac magnanimitas clarissimi atq; illustrissimi Calabrie ducis ei; p̄mogeniti: qui cōsilio: fortitudine: sc̄ia rei militaris ⁊ rebus gestis: nō modo duces ⁊ impatores oēs nostri t̄pis p̄uertit. Uerū cū omni antiquitate certare p̄t: ⁊ Hannibali: Marcello: Sertorio: ⁊ quibuscūq; pugnatisimīs ducibus oī ex parte cōferendus est. Sed ne crudā vulnera q̄ nō dū cicatricē obdurerūt retractare videar: pau

cis rem perstringā. Vereq; affirmabo: nullū Ro. pontificis ex
 ercitu vspiā visuz esse: in quo nō socia Ferdinandi regis arma
 statim apparuerint: r cōi semp Marte pugnātū sit. Ades ut inī
 mīci oēs Ro. ecclesie infensi: semp eidē lōge ante extiterint: de
 creuerintq; prius cū eo decernere: q̄ impia arma in pontificez
 mouerēt. Demū ad exitū perducēda est oratio nra: breuiterq; p
 orandū: dicendūq; Ferdinandū regē inclitū hūc illustrissimū
 filiū suū (ut claris lucidiusq; animi sui affectū erga sanctita
 tē tuā expmeret) r nos eius comites oratores destinasse: ut ob
 sequiū ac verā obedientiā sanctitati tue polliceremur: et vere
 sincereq; fidei officia spōderemus nusq; defutura. Qd̄ quidez
 in pntia eius noīe efficiūus: teq; ut xpī vicariū. Petri successio
 rē. pontificē summū. sacerdotē maximū. Ro. ecclesie antistitem
 vniuerse religionis xpiane presulē recognoscimus fatemur ve
 neramur. r omni cultu ac pietate psequimur. Prouidentes de
 noz; nihil gratius nihilq; iocundius Ferdinādo regi futuruz
 q̄ si senserit maiestatis tue numen: eius nota atq; oblationes
 leto aīo atq; hilari vultu suscipere. Et eius opib; regno copijs
 classe. exercitu. liberis. fortunis. rebusq; oībus ita vti: ac si pro
 prie ac peculiare sacrosancte Ro. ecclesie essent.

Ine

 1274

